

Warszawa, dnia 13 czerwca 2018 r.

Opinia do ustawy
o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem
Republiki Łotewskiej o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rządem
Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Republiki Łotewskiej w sprawie wzajemnego
popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 26 kwietnia 1993 r.

(druk nr 860)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa ma na celu wyrażenie zgody na ratyfikację Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Łotewskiej o zmianie i zakończeniu obowiązywania Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Republiki Łotewskiej w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonego w Warszawie dnia 26 kwietnia 1993 r., zwanego dalej „Porozumieniem”.

Postanowienia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Republiki Łotewskiej w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji dotyczą zapewnienia inwestorowi z państwa – strony Umowy na terytorium państwa – drugiej strony Umowy pełnej ochrony oraz zapewnienia możliwości dochodzenia roszczeń przed międzynarodowym trybunałem inwestycyjnym (arbitrażowym).

Umowy o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji były zawierane przez Polskę z większością państw członkowskich Unii Europejskiej – tzw. „umowy BIT”.

Obecnie umowy BIT są kwestionowane przez Komisję Europejską oraz Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej z uwagi na ich niezgodność z prawem Unii Europejskiej.

W wyroku z dnia 6 marca 2018 r. w sprawie C-284/16 (*Achmea BV*) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że art. 267 i art. 344 Traktatu o Funkcjonowaniu

Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie postanowieniu umowy międzynarodowej zawartej między państwami członkowskimi, tego rodzaju jak art. 8 umowy o wspieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji pomiędzy Królestwem Niderlandów a Czeską i Słowacką Republiką Federacyjną, wedle którego inwestor z jednego z tych państw członkowskich może, w przypadku sporu dotyczącego inwestycji w drugim państwie członkowskim, wszcząć postępowanie przeciwko temu drugiemu państwu członkowskiemu przed sądem polubownym, którego kompetencję państwo to zobowiązało się uznać. Tym samym Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził, że państwa członkowskie zawierając umowy BIT ustanowiły mechanizm rozwiązywania sporów z inwestorami, przez który spory mogące dotyczyć wykładni lub stosowania prawa UE nie będą rozstrzygane w sposób zapewniający pełną skuteczność tego prawa, co narusza autonomię prawa Unii Europejskiej.

W następstwie Porozumienia Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Republiki Łotewskiej w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji utraci moc. W postanowieniu przejściowym Porozumienia przewidziano, że żadne z postanowień umowy nie pozostanie w mocy w odniesieniu do inwestycji dokonanych przed dniem utraty mocy przez umowę.

Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Republiki Łotewskiej w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji dotyczy spraw określonych w art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (wolności, praw i obowiązków obywatelskich oraz spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja wymaga ustawy), co uzasadnia tryb wypowiedzenia umowy – wypowiedzenie za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 63. posiedzeniu w dniu 7 czerwca 2018 r. w oparciu o przedłożenie rządowe (druk sejmowy nr 2373). Projekt stanowił przedmiot prac sejmowych: Komisji Gospodarki i Rozwoju oraz Komisji Spraw Zagranicznych. Komisja nie wprowadziła poprawek do projektu. Sejm uchwalił ustawę w brzmieniu przedłożenia.

III. Uwagi szczególne

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Szymon Giderewicz

Główny legislator